

Fotbal **v kraji**

**MARTIN
HRDLIČKA**

Předseda
Ústeckého KFS,
hráčský agent

**POHÁR
HEJTMANA**

Triumf
pro Slavii HK

**JAKUB
PETŘÍK**

Po návratu
z Německa
do Libčan

MIACOM
SPORT MARKETING

SPORT

FUNDS
EVENTS

MERCHANDISING

sport@miacom.cz

MIACOM
SOLUTIONS

Member of
MIACOM SOLUTIONS

Porota složená ze stálých respondentů a zároveň osobností místního fotbalu (vždy zástupce každého z okresů) odpovídá na další otázku.

V šestém jarním čísle se redakce časopisu „Fotbal v kraji“ ptá: Co očekáváte od zbytku jarní části krajských soutěží a na co se nejvíce těšíte?

Kamil Kaplan

*hračící asistent trenéra
Kostelce nad Orlicí:*

„Napříč krajskými soutěžemi náš čeká velice zajímavý závěr. V krajském přeboru ještě není rozhodnuto o postupujícím do divize, kde si drží vedoucí postavení mužstvo Solnice. Ještě zajímavější bude finiš v 1. A třídě, kde reálně tři týmy stále bojují o dvě postupová místa do KP. Uvidíme, jak také dopadne umístění zástupců KH kraje v Divizi C, které bude mít přímý vliv na počet sestupujících z naší nejvyšší krajské soutěže.“

David Drozd

*hráč futsalového klubu
FK Chrudim, útočník Jiskry Hořice:*

„Očekávám pořádné drama jak v krajském přeboru, tak i v 1. A třídě. Není totiž rozhodnuto ani v boji o postup a ani ve spodních patrech. Myslím, že nás čekají zajímavé zápasy plné emocí, které budou bavit hráče i diváky.“

Jiří Mašek

brankář Slavie Hradec Králové:

„Bude každopádně atraktivní sledovat závěr KP a 1. A třídy, kde se bojuje jak o postup, tak o to, kdo soutěž opustí. V 1. B třídě, alespoň tedy ve skupině B, je jasno (směje se). Nyní se nejvíce těším na mistrovství republiky veteránů, které hostíme u nás na Slávce. Vždy tam je k vidění spousta bývalých ligových jmen a samozřejmě kvalitní, leč trochu pomalejší kopaná. Závěrem se vrátím k první otázce. Přeji všem týmům, které o něco hrají, ať do toho dají srdce a veškerou fotbalovou energii, ať si pak mohou říci, že do toho dali vše. Sportu zdar a bojujme!“

AGRO CS PROGRAM PRO FOTBALOVÁ HRŠTĚ

- ODBĚRY VZORKŮ BŮVY - BLÁNYHNOJENÍ
- VLASTNÍ TRÁVNÍKOVÁ HNOJIVA, OSIVA
- REGENERACE TRÁVNATÝCH PLOCH
- VÝSTAVBA SPORTOVIŠTÍ
- PORADENSTVÍ

AGRO CS s.r.o. | www.agroprofi.cz

Aleš Jaki

manažer pro fotbalová hřiště:

„Tak určitě očekávám lité boje na hřišti, které se budou týkat týmů, které hrají o sestup i o postup do vyšších soutěží. Bohužel máme dnes namočené tři týmy hrající Divizi C, a to není vůbec dobré. Snad se jim ještě podaří zabojevat a obhájit účast v příští sezoně. Samozřejmě se nejvíce těším na boje o postup a držím palce klukům z České Skalice.“

Miloš Dvořák

bývalý trenér Trutnova:

„Závěr soutěže bude ve všech směrech zajímavý - postup v krajském přeboru, postup v 1. A třídě. To bude opravdu zajímavé do posledních kol. Horší je druhá strana, kde se čeká na rozuzlení závěru Divize C, která bude mít vliv na sestupy ve všech nižších soutěžích. Takže opravdu letos velké očekávání do posledního kola!“

Dominik Palm

PARTNEŘI KFS

FOTBAL V KRAJI, z.s.

Vydává: FOTBAL V KRAJI, z.s.

Adresa redakce: Habrmanova 192/2, 501 01 Hradec Králové

Šéfredaktor: Dominik Palm

Kontaktní osoba: Jiří Lebedinský
jirilebedinsky@centrum.cz

Grafické zpracování: Petra Voslařová
Momentálně vychází jednou za 14 dní v období fotbalové sezony.

Uzávěrka vydání: středa

Fotbal v kraji je zaevidován na MK ČR pod evidenčním číslem MK ČR E 15368., ISSN 1214-8067

IČO: 22881107

č.ú: 246291098/0300

Nevyžádané fotografie a rukopisy se nevracejí. Příspěvky čtenářů a dopisovatelů nemusejí vyjadřovat stanovisko redakce. Příspěvky honorujeme pouze

na základě vzájemné dohody s autory. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky dopisovatelů krátit.

FOTOGRAFIE NA TITULNÍ STRANĚ:

Finále Poháru hejtmana KHK: FC Slavia Hradec Králové - FK Jaroměř (5:1). **Foto: Lubomír Douděra**

Letošní sezona? Zklamání. Po dobrých sezonách na nás padla deka

Fotbalisté Police nad Metují v letošní sezoně nepotvrzují umístění z posledních sezon M GROUP CZ Krajského přeboru. Důkazem budiž stále nejistá situace ohledně záchrany v nejvyšší krajské lize. Svěřenci trenéra Vacha sice aktuálně figurují na osmém místě tabulky, ale úplně klidné spaní ještě mít nemohou. „Odchod hráčů a nepřesvědčivé výkony aktuálně stačí na slabší střed tabulky,“ pojmenoval hlavní příčiny zkušený, produktivní záložník týmu Josef Klapkovský.

Jak vnímáte dramatickou situaci v druhé polovině tabulky krajského přeboru?

O zápletky není nouze, spousta týmů netrpělivě vyhlíží výsledky svých tabulkových sousedů. Souboj o titul, nejasné počty sestupujících v závislosti na padající z divize, spousta týmů nemá jistotu záchrany. Bude se bojovat do posledního kola – paráda.

O čem svědčí našlapaná tabulka?

Vypovídá to o letošní vyrovnanosti soutěže. Určitě je celý průběh sezony zajímavý z diváckého pohledu. Spousta týmů má do poslední chvíle o co hrát, včetně nás.

Jak osobně hodnotíte výsledky Police v této sezoně?

Celkově zklamání. Po dobrých sezonách na nás padla deka a hledáme se, soupeři se na naší hru snadno připraví a my se s tím zatím bohužel neumíme moc dobře vypořádat. Máme dobré pasáže na balónu, ale bez efektivity.

Tým se oproti podzimu hodně obměnil. Respektive skončili někteří exotičtí hráči. Berete to jako dobrý krok?

Po podzimu skončili čtyři hráči, zároveň jsme ale v zimní přestávce věděli, že už vršek tabulky hrát nebudeme. A proto se pravděpodobně vedení rozhodlo dál tyto hráče neangažovat.

Jak jste spokojený v Polici? Co byste na klubu a týmu vyzdvihl?

Nedovedu si představit, že bych hrál dospělý fotbal jinde. V Polici jsme ušli dlouhou cestu od pádu z přeboru na dno 1. B třídy, boje o záchrany, ale také postupy a sezony na špičce nejvyšších krajských soutěží. Určitě bych neměnil. V Polici vždy byli lidé, kteří fotbal chtějí dělat a hlavně v Polici vždy byli lidé, kteří na fotbal chtějí chodit koukat. Doufám, že tomu tak ještě hodně dlouho bude.

Jaké jsou cíle do zbytku jara?

Cíl pro zbytek jara zní jasně, mít takový počet bodů, který bude znamenat setrvání v krajském přeboru, dohrát v poklidu bez zranění a potěšit ještě nějakou výhrou na domácím hřišti naše fanoušky.

Police asi před sezonou myslela výše. Proč to nedopadlo?

Určitě jsme mysleli na vyšší příčky, na což jsme si zvykli z předchozích sezon, nicméně odchod hráčů a nepřesvědčivé výkony stačí na slabší střed tabulky se strachem o záchranu.

Jak vidíte situaci na čele tabulky? Je už rozhodnuto o titulu Solnice?

Osobně si myslím, že na čele tabulky se měnit pozice už nebude.

Je něco, co vás v sezoně překvapilo, potěšilo, nebo naopak zklamalo?

Překvapila asi Solnice, v podstatě celou sezonu na prvním

místě. Bohužel moc toho tuto sezonu nepotěšilo, alespoň stálá přízeň našich Fans, za to velké díky. Zklamal náš herní projev – celosezónní.

Kam směřují vaše fotbalové plány do dalších sezon?

Pro příští sezonu chci určitě hrát v Polici a být součástí Spartaku. Stejný plán jako již dvanáct let.

Dominik Palm

JOSEF KLAPKOVSKÝ

Narozen: 25. března 1992 v Broumově

Hráčská kariéra:

- FC Hradec Králové
- FK Náchod
- Spartak Police nad Metují

Josef Klapkovský patří mezi stěžejní hráče polického Spartaku.
Foto: Archiv klubu

Odchod do Německa mi dal hrozně moc. Fotbal mám nyní hlavně pro zábavu

V zimní přestávce před startem jarní části sezony získal tým SK Libčany zajímavou posilu. Po návratu z Německa oblékl jeho dres Jakub Petřík, dnes už velmi zkušený útočník, jehož mimo jiné známe z působení v novobydžovské Cidlině, Hradci Králové či Převýšově. Vysoký forvard, který v minulosti získal s FC Hradec Králové mistrovský titul v kategorii U19, nyní doufá, že se Libčany zachrání v M GROUP CZ Krajském přeboru. „Je škoda, že jsme se s tímto kádrem do takové situace vůbec dostali. Věřím však, že zbylé zápasy zvládneme,“ uklidňuje jednatřicetiletý fotbalista, jenž si pochvaluje působení v Německu.

Jak se stalo, že jste se objevil v Libčanech a jak jste tu spokojený?

Po našem návratu z Německa mě od léta přemlouval jeden z mých nejlepších kamarádů Michael Hofman. První půlrok zpět v ČR byl celkem těžký, a tak jsem na fotbal moc neměl náladu. Od zimy jsem začal s klukama trénovat a domluvili jsme se, že tam budu do léta hrát. V Libčanech jsem spokojený, jsme dobrá parta, kluci jsou šikovní a máme dobrý mix mladých a zkušenějších hráčů. Jen škoda, že se z různých důvodů nescházíme pravidelně ve větším počtu.

Co hrálo ve vašem rozhodování hlavní roli?

Byla to chuť do fotbalu a krátká vzdálenost z domu. Vlastně Libčany byly přes Michaela jediný klub, který věděl, že jsem zpět. Z Německa jsme se vrátili zpět do Hradce převážně kvůli narození dcery.

Libčany balancují nad sestupovou propastí. Jak vnímáte a vidíte situaci před závěrečnými zápasy?

Zápasy o udržení v soutěži jsou vždy nepříjemné. Je škoda, že se Libčany s tímto kádrem do takové situace vůbec dostaly. Věřím však, že zápasy zvládneme, na konci sezony budeme mít 44 bodů a hlavně, že krajský přebor udržíme.

Jak moc se otázka sestupu v Libčanech řeší? Panuje nervozita?

Samozřejmě všichni vědí, jaká je situace. Všechny týmy, které jsou v tabulce kolem nás, také pravidelně sbírají body. Koukáme i na divizi, jak to nakonec dopadne a kolik sestupujících to bude nakonec znamenat pro krajský přebor. Myslím si, že nervozita nepanuje. Já se na poslední tři zápasy sezony těším.

Jak hodnotíte krajský přebor? Přece jenom jste ho dlouho nehrál.

Těžko porovnávat krajský přebor dnes a před 13-14 lety. Asi jako tehdy hraje tu spoustu zkušených a také spoustu mladých šikovných kluků. Fotbal se hraje na výsledek, ale upřímně postavení některých týmů v tabulce neodpovídá výkonnosti a fotbalovým kvalitám. Hlavní rozdíl vidím ve vnímání fotbalu jako takového. Dříve měly týmy lavičky plné kluků, kteří chtěli hrát každý zápas a i např. dovolené se řídit podle fotbalu. Dnes je doba trochu jiná, priority jsou jiné.

V jakém klubu jste fotbalově působil naposledy?

Poslední tým v Německu byl SV Eintracht Eisenberg, který hrál 6. německou ligu, což byla nejvyšší soutěž ve spolkové zemi Durynsko. Řekl bych něco jako krajský přebor u nás. V ČR byl můj poslední klub Převýšov (dnes už Chlumec n. Cidlinou) v roce 2013.

Co vám působení v Německu dalo?

Kdyby v roce 2013 nebyla půlka zápasů nejen v ČFL ovlivněná, tak bychom asi do Německa ani nešli. Takže v tomto případě pro nás platilo, že všechno zlé je pro něco dobré. Odešel jsem tam s Mírou Hečkem a se svou ženou Janou (roz. Sedláčkovou), která hrála v ČR za Spartu Praha, v Německu si zahrála asi 5 let 1. Bundesligu a nasbírala asi 60 reprezentačních startů. Celkově nám dal odchod do Německa hrozně moc. Naučili jsme se jazyk, postavili jsme se na vlastní nohy, našli nové přátele, já práci, kterou mám dodnes atd. Rozhodně toho nelitujeme a zahraniční zkušenost můžeme doporučit každému.

Nejvýše jsem hrál regionální ligu za Babelsberg 03, což je v hierarchii 4. nejvyšší soutěž a ve spoustě klubů je braná jako profesionální s lepšími podmínkami a možná i kvalitou než česká 2. liga. K největším zážitkům patřily zápasy jako v Magdeburgu před asi 8.000 fanoušky.

Jste odchovanec a stále hráč FC Hradec Králové. Je právě Hradec vaší srdeční záležitostí? Jak na to angažmá vzpomínáte?

Hradec Králové mám rád, výsledky v lize sleduji, ale srdcová záležitost to není. Asi hlavně proto, že Hradec udělal v době mého působení spoustu rozhodnutí, která se mi nelíbila. Např. po vyhrané první dorostenecké lize v sezoně 2010/2011 byl potenciál týmu obrovský. Asi každý ví, co třeba Tomáš Petrášek dokázal, ale ne v hradeckém áčku. Takových kluků bylo hodně. Na tuto zmíněnou sezonu mám moc hezké vzpomínky. Do divizního mužského fotbalu jsem však nakoukl ještě jako dorostenec v RMSK Cidlina Novém Bydžově. Tento klub mi asi přirostl více k srdci než Hradec Králové. Těší mě však, že asi po 25 letech bude Hradec konečně mít pořádný stadion.

Udělal byste zpětně v kariéře něco jinak? Mohla být lepší?

Já jsem za svou kariéru hrozně rád. Potkal jsem spoustu skvělých lidí a kamarádů. Přičichl jsem k profesionálnímu fotbalu a fotbal mi otevřel dveře do „světa“.

Co děláte mimo fotbal? Jak máte teď nastavené priority?

Pracuji jako vedoucí jednoho mezinárodního IT oddělení v německé firmě, a proto jsem celkem často na cestách. Většinu volného času věnuji rodině a naší skoro roční dcerce. Spolu také často cestujeme, a to jsou moje hlavní priority. Fotbal hraji hlavně pro zábavu.

Vaše sportovní plány do budoucna?

Asi žádné plány nemám. Spíše si přeji, abychom krajský přebor v Libčanech udrželi a abych hrál v dobré partě, kde nás fotbal bude bavit a samozřejmě, kde budeme sbírat body.

Dominik Palm

JAKUB PETŘÍK

Narozen: 12. ledna 1992
v Hradci Králové

Hráčská kariéra:

- TJ Sokol Třebeš • SK/FC Hradec Králové
- RMSK Cidlina Nový Bydžov • SK Převýšov
- Brandenburger SC 05 • Babelsberg 05
- SV Schott Jena • BSG Wismut Gera
- SV Eintracht Eisenberg • SK Libčany.

Největší úspěchy: titul v kategorii U19 s Hradcem Králové, postup s SK Převýšov do ČFL, působení v Německu.

Jakub Petřík při svém působení v Německu.

Foto: Archiv klubu

Ke Královéhradeckému kraji mám asi nejbliž. Chceme dostat hráče do zahraničních lig

Převzal žezlo po svém otci a ve fotbale působí doslova na plný úvazek. Martin Hrdlička, syn bývalého známého fotbalového funkcionáře a ředitele FK Teplice Františka Hrdličky, je v současnosti předsedou Ústeckého krajského fotbalového svazu, ale také úspěšným hráčským agentem. Krátce po finálovém duelu Poháru hejtmana Královéhradeckého kraje, jehož byl účastníkem, jsme mu položili pár otázek.

Jak jste si užil finále v Třebuchovicích?

Dozvěděl jsem se, že tady Hradec Králové hrál i první ligu, což jsem samozřejmě nevěděl. Hřiště skvělé, dobrá atmosféra, přišlo hodně lidí, spokojenost. A potěšila mě i Slavia Hradec Králové, která hrála opravdu velice slušně.

Ve fotbale máte vícero funkcí, logicky se asi nenuďte, že?

Určitě ne. Navíc jsem ještě předseda Baníku Modlany, místopředseda akademie Ústeckého krajského fotbalového svazu a mám čtyři děti, takže já se určitě nenuďím. Musím říct, že někdy jsem až přetažený.

Máte nějaký volný čas?

Musím říct, že vlastně to, co dělám, je můj volný čas, moje zábrava. Manželka mi často říká: Vždyť jsi pořád po fotbalech, to je to, co tě baví. Když nejsem na profesionálním fotbale nebo neskautuju na tom mládežnickém, tak zase chodím na amatérské soutěže.

Jak jste z pozice předsedy Ústeckého KFS spokojený s letošní sezonou?

Jsem rád, že se soutěže dokončí, to je po těch covidových sezonách to nejdůležitější. Těší mě, že jsme nezaznamenali nějaký úpadek hráčů, protože jsme se báli, že k tomu dojde. Negativní je, že u dospělých soutěží se neustále zvyšuje věkový průměr, hrají čím dál starší hráči a nepřichází mladší generace. Ale myslím že to je celorepublikový problém, možná i celosvětový.

Zároveň jste hráčským agentem. Je to pozice, která vám aktuálně zabírá nejvíce času?

Určitě. Je to asi osmdesát procent mého pracovního úsilí.

Jak jste se k tomu dostal?

Začal jsem někdy v roce 2009, kdy jsem se vrátil z Velké Británie, kde jsem žil asi pět, šest let. Můj táta byl generální ředitel FK Teplice (František Hrdlička – pozn. autora) a byl našťvaný na různé agenty, jmenovitě hlavně na jednoho. Proto chtěl nějakého svého agenta, který by se mohl starat o místní kluky. Zeptal se mě, jestli bych to nechtěl dělat. Já uměl dobře anglicky, udělal jsem si zkoušky a stal se ze mě agent. Nejdřív jsem se staral jenom o teplické hráče, ale pak jsem se začal rozhlížet, a když mi v roce 2014 zemřel táta, tak jsem to rozjel ve velkém. Začali jsme podepisovat hráče po celé republice a dnes máme sedm skautů.

Kolik hráčů máte aktuálně na starosti?

Dneska je to nějakých 140 hráčů, z toho v první lize jich působí kolem pětadvaceti. Největší počet jsou hráči mezi 15-19 lety. Z dospělých máme například Lukáše Provoda ze Slavie, v Hradci je to třeba Petr Kodeš, Franta Čech, v Jablonci Jakub Martinec, Václav Sejk, potom Daniel Fila atd.

Kdo je největší hvězdou, o kterou se staráte?

Asi Lukáš Provod ve Slavii Praha. U něj je škoda, že se zranil, protože by dnes hrál určitě v top ligách. Nyní se snaží dostat zpět do top formy, aby to bylo do budoucna znovu možné.

Co přesně obnáší vaše práce?

Hlavně vyskautovat hráče, podepsat je a pak se o ně starat. Zařizujeme jim od obuvi po pojištění, nějakou finanční gramot-

nost, domlouvání prof. smluv, stáží, když o to stojí. Hledáme body ve smlouvách tak, aby to hráče někam posunulo.

Jaký máte vztah ke Královéhradeckému regionu?

Jeden z nejvíce kladných. Máme tam po Ústeckém kraji a Praze asi nejvíce hráčů. Navíc v Hradci trénoval můj dlouholetý kamarád Zdeno Frtala. Hradec měl vždy dobrou mládež a máme tam relativně velké množství podepsaných hráčů. Od ročníku 2008 po dospělé.

Jak funguje spolupráce s Královéhradeckým krajským fotbalovým svazem?

Spíš to funguje na regionální komisích. Předsedou je pan Václav Andrejs, kterého považuji za svého kamaráda a jednoho z nejlepších předsedů v celé republice. Myslím, že to dělá dobře a dává tomu úplně všechno. Radíme si a snažíme si pomáhat navzájem. Strašně se mi například líbí váš Galavečer fotbalu. Obecně mám k vašemu kraji i přes Václava asi nejbliže.

Vaše plány a cíle ve sportovním prostředí?

Za Ústecký krajský fotbal je to pořád stejné. Abychom měli co nejvíce soutěží, aby nebyly žádné konflikty, aby byly kluby spokojené. Čím víc vás totiž kluby potřebují, tím větší záruka, že to děláte dobře. Hlavně, aby bylo co nejvíce dětí a dospělých u fotbalu. Abychom navyšovali počty, nesnižovali. U hráčského agenta bych chtěl, abychom někoho dalšího dostali i do zahraničních lig.

Máte nyní někoho takového?

Určitě máme. Například z vašeho kraje je to Daniel Samek, který působí v italském Lecce. Hlavní cíl teď je, aby se probojoval do A mužstva a hrál italskou ligu.

Dominik Palm

Když vás někdo pochválí, píská se to samo. Top zážitek? Derby pražských „S“

Žena v roli rozhodčí? Dnes už ne tak ojedinělá věc, jak by se mohlo zdát. Rozhodně ne v případě Blaženy Kánské. Ženy, která má k fotbalu vřelý vztah a stále ho dokonce aktivně hraje. Mimo to rozhoduje nejvyšší ženskou soutěž a na krajské úrovni řídí zápasy mužů. „Ženy umí být občas zákeřnější a „jedovatější“ než muži,“ srovnává.

Jako rozhodčí žena to určitě nemáte jednoduché. Je to tak?

V mužských soutěžích se to tak může zdát, ale myslím, že dnes je již doba, kdy hráči, trenéři a snad i diváci přijímají to, že zápas bude řídit žena. Je pravdou, že někdy je to výhoda a diváci (a samozřejmě i já) si to užíváme. Občas se však stane, že jsem „terčem pozornosti“ a poté je to složitější. Ale myslím, nebo spíše doufám, že hráči s tím již v dnešní době nemají problém a ba naopak se snaží své emoce více „krotit“.

Jaké byly začátky? Vyslechla jste si něco na svou osobu?

Ze začátku jsem se občas setkala s různými reakcemi, kdy nešlo přeslechnout, že jsou diváci a někdy i hráči překvapeni, že je bude pískat žena. No a když se pak stalo, že jsem něco posoudila jinak, než si přáli, tak si samozřejmě člověk nějaká ta „nepříjemná“ slova vyslechne. Nejčastěji to bylo asi to, abych šla raději k plotně, nebo že žena nemá na fotbale co dělat atd. Naopak je pak příjemné, když slyšíte, že Vás někdo pochválí, to se pak píská samo (usměje se). Ale jelikož jsem ještě nyní aktivní hráčkou divizního týmu (aktivně hraji fotbal od 14 let), tak emoce a některé reakce hráčů dokáží pochopit.

Utkvělo vám něco z pokřiků či nadávek v hlavě?

Jak jsem již zmiňovala, tak určitě nešlo přeslechnout: „Jdi raději k plotně a drž se vařečky, jdi raději vařit guláš“. Nebo si vzpomínám i na úsměvná oslovení, kdy mě často spojují s Blaženou z filmu Slunce, seno, jahody (usměje se). Ze začátku si také vzpomínám, že když jsem někam přijela, tak jsem slyšela slova, která mě samozřejmě potěšila a zároveň rozesmála: „Přijela Dáša D.“ (naše neúspěšnější rozhodčí a žena, která toho ve fotbale a nejen ženském, tady u nás, ale hlavně ve světě, hodně dokázala).

Jaký nejhezčí zážitek s fotbalem máte?

Začnu tím nejkrásnějším a pro mě „top“ zážitkem bylo odpískání ženské derby mezi Spartou a Slavií. Toto bylo mé největší přání a zároveň jsem si tím splnila svůj obrovský sen. Byl to nezapomenutelný zážitek. Hodně vzpomínám na zápasy, kdy se na mě přišli podívat tatka s maminkou. Dalším úsměvným zážitkem byl přátelský zápas, kdy jsem s sebou měla svoji čtyřnohou kamarádku, pejska jezevčička Dorinku, a ta nám během utkání vběhla do hřiště a hráči ji museli nahánět a odchytil ji (usměje se).

A nejhorší zážitky?

Nejhorší zážitky se spíše vztahují k nějakým zraněním, kdy jsem na hřišti zažila, z těch horších případů, díru v hlavě nebo přímo přede mnou si hráč vyhodil koleno a to opravdu nebyl hezký pohled, když Vám přijde, že má na noze dvě kolena. Pak si ještě vzpomínám na nehezky zážitek na 2. lize žen, kdy v Teplicích přišli fandit fanoušci posilnění alkoholem a to, co byli schopni na hráčky křičet, z toho mi bylo hodně smutno. Nejhorší je, když já sama s tím nic udělat nemohu a pořadatelská služba je na takové věci mnohdy krátká.

Nastal nějaký opravdu těžký moment, který jste musela řešit?

Vyloženě na nějaký těžký moment si nevzpomínám. Snad možná přece utkání, které mě hodně utkvělo v hlavě, a dodnes jsou věci, nad kterými přemýšlím, proč se vlastně staly. Jednalo se o utkání 1. ligy žen, kde došlo k souboji o míč v pokutovém území - útočnice s obránkyní, kdy útočnice získala míč a obránkyně zůstala ležet, ani já a ani pomocní rozhodčí jsme neviděly žádný přestupek. Původně jsme si všichni mysleli, že má zraněný kotník, ale hráčka měla nakonec otřes mozku a její tatínek mě nařkl, že za zranění mohu já... Tak

toto mi hodně dlouho leželo v žaludku.

Řeknete si někdy: Utkání jsem zvládla, jak jsem chtěla?

Upřímně asi žádný zápas rozhodčí neodpíská, aby nedošlo k nějaké maličké chybě, prostě bez chyb utkání odpískat nejde, ale určitě je hodně zápasů, kdy člověk z toho hřiště odchází s dobrým pocitem, že se mu to povedlo. A o to je to pak ještě příjemnější, když za Vámi přijdou aktéři z obou týmů a přijdou Vám poděkovat. Není takových zápasů hodně, ale když se to stane, je to moc fajn.

Které soutěže aktuálně řídíte? Kde všude působíte?

V ženských soutěžích působím po celé republice a pískám nejvyšší ženskou soutěž - 1. ligu. V mužských soutěžích působím v Královéhradeckém kraji a pískám krajskou soutěž, kde nejvyšší je Krajský přebor mužů. Máme i výměnné zápasy se Středočeským, Libereckým a Pardubickým krajem.

Je znát rozdíl mezi pískáním zápasů mužů a žen?

Pro mě to moc velký rozdíl není, na každý zápas se musím připravit stejně. Ženy pískám ráda, protože k ženskému fotbalu mám blízko, sama jsem ještě aktivní hráčkou a s velkou částí holek-hráček se známé. Je pravdou, že ženy umí být občas zákeřnější a „jedovatější“ než muži (směje se). A nejdou si pro sprostá slova daleko. Mužský fotbal je samozřejmě náročnější, hlavně tím, že je rychlejší.

Co pro vás fotbal znamená? Jak jste se k němu dostala?

Fotbal je celý můj život, přijde mi, že jsem se s balónek narodila (usměje se). Což zase není taková pravda, protože svůj první míč jsem dostala k 10. narozeninám od rodičů a na tento okamžik nikdy nezapomenu. Málem jsem s balónek i spala (usměje se). Co se týká mé fotbalové kariéry, jako hráčky, tak vděčím především svému tatínkovi (bývalému výbornému fotbalistovi), který se mi denně věnoval a chodil se mnou na hřiště, měla jsem vlastně svého osobního trenéra. Byly to úžasné chvíle, na které nikdy nezapomenu. Často na ně s tatkou vzpomínáme. Díky tomu jsem pak mohla dojždět do Hradce Králové, kde začala má ligová kariéra. Díky působení v Hradci Králové jsem také měla možnost ochutnat atmosféru reprezentace. Samozřejmě jsem byla i hodně vděčná své mamince, která mě ve všem podporovala a nosila mi k autobusu svačiny (usměje se).

Jak jste se stala rozhodčí?

To bylo až později, jelikož jsem se plně věnovala hráčské kariéře. Každopádně jsem chtěla okusit i druhou stranu, jaké je to vlastně z pozice rozhodčího.

Nedávno jste oslavila životní jubileum. Moc gratuluji! Kam budou směřovat vaše další rozhodcovské a vůbec sportovní kroky?

Ano, bohužel čas nezastavíme (usměje se). Moc děkuji za gratulaci. Snažím se udržovat v kondici, a pokud mi budou síly stačit a bude mě činnost rozhodčího naplňovat, tak bych ještě chtěla na trávníku působit. I když se musím přiznat, že nějaké myšlenky na ukončení kariéry už také přišly. Dnes je zvláštní doba, kdy mě k takovým myšlenkám nutí chování hráčů, diváků a prostě lidí kolem fotbalu. Ale stále věřím, že se vše ještě změní k lepšímu. Jsem nadšenec v běhání, takže do budoucna určitě uvažuji o pokračování v této zálibě a mým velkým cílem je odběhnout maraton. Tak mi držte palce!

Dominik Palm

Záchrana? Když budeme hrát jako proti Železnici, nějaké body ještě určitě uděláme

Sedmadvacet zápasů, šestadvacet bodů a předposlední místo tabulky. To je aktuální vizitka fotbalistů Sobotky. Svěřenci Zdeňka Příkryla však v posledním odehraném kole AM Gnoi 1. A třídy doma překvapivě obrali favorita ze Železnice a v boji o záchranu si výrazně pomohli. „Každý ze sebe vydal maximum,“ říká ofenzivní hráč Jakub Kocourek, jenž zaznamenal úvodní trefu celého duelu.

V boji o záchranu si Sobotka překvapivou výhrou s Železnici hodně pomohla. Jak jste nečekaný úspěch oslavili?

No, já věřím že se to určitě pořádně s fanoušky oslavilo. Já jsem musel hned po zápase odjet, takže podrobnosti nevím (směje se).

Jaké bylo utkání proti Železnici? Čekali jste, že byste mohli Železnici obrát o body?

Zápas to byl dost dramatický. K vidění bylo hodně šancí na obou stranách a po vyloučení Tomáše Klečala v druhém poločase se hrálo jen na naší polovině hřiště. Nakonec jsme to ale zvládli. Myslím si, že nikdo moc nevěřil tomu, že by se mohlo nad Železnici vyhrát. Zvlášť po posledním zápase v Náchodě, kde nám to vůbec nevyšlo.

Co bylo klíčem k úspěchu v tomto utkání?

Určitě to bylo naše nasazení a bojovnost. Každý ze sebe vydal maximum.

Vám samotnému utkání vyšlo náramně. Podal jste dobrý výkon korunovaný brzkou brankou. Panovala spokojenost?

Panovala hrozná radost. Hrálo se proti klukům, kteří dříve hráli v Sobotce, takže o to asi byla radost větší.

Jakým byla Železnice soupeřem. Kde vidíte silné stránky?

Železnice má dobrého středního záložníka, který dobře umí rozehrát a skvěle kopat standardní situace, kde má Železnice vysoké hráče.

V posledních kolech se budete prát o záchranu. Co čekáte od závěru soutěže a jak vidíte situaci v boji o sestup?

Myslím si, že tady každý vjí, že se dá hrát s každým. Když budeme hrát tak jako proti Železnici, s maximálním nasazením, tak určitě ještě nějaké body uděláme. Pak záleží, jak budou hrát i ostatní týmy.

Čím to, že Sobotka letos hraje v suterénu tabulky? Co schází?

Určitě schází nějakí další hráči, moc nás není, takže každé zranění nebo nemoc je hned znát. Hodně gólů dáváme soupeři zadarmo po vlastních chybách, což se pak špatně dohání. Toho se musíme vyvarovat.

Jaký je tým v Sobotce? Výrazně se nemění...

To je pravda, tým se nemění, ale jak jsem říkal, chtělo by to někým doplnit, ať můžeme pořádně trénovat a normálně vystřídat. Ať nemusí hrát kluci, kteří ještě nejsou úplně zdraví.

Je pozice v tabulce aktuálním vyjádřením sil v Sobotce?

To určitě ne, já si myslím že s tímhle týmem můžeme úplně v klidu hrát minimálně střed tabulky, jen nedělat takové chyby, po kterých nás soupeři trestají.

V dresu Benátek nad Jizerou jste si zahrál ČFL. Proč jste se rozhodl k příchodu do Sobotky?

Ano, asi rok a půl nebo dva jsem tu působil. Pak se ale sestoupilo do Divize C, přišel jiný trenér, který mi moc nesesl, a tak jsem šel za bráchou do Sobotky.

Jak to aktuálně vypadá s bratrem Markem?

Aktuálně nehraje. Brácha si musel dát pauzu. Má problémy s kolenem, tak uvidíme, jestli to pak někdy ještě zkusí nebo ne.

Jaké máte osobně fotbalové plány v této sezoně a do budoucna?

No já mám teď v plánu si dát menší pauzu od fotbalu, protože na něj teď nemám ani moc čas. V týdnu nestíhám tréninky a rád bych se věnoval také rodině.

Dominik Palm

JAKUB KOCOUREK

Narozen: 2. října 1995 v Jičíně

Hráčská kariéra:

- SK Jičín • FK Mladá Boleslav
- Benátky nad Jizerou • Sobotka

Největší úspěchy: reprezentant do 19 let

Klenot

Pivo z Hradce Králové

Vaříme pro vás tradičním způsobem na Velkém náměstí od roku 2017. Vyzkoušejte.

Všechna naše piva najdete na www.hradeckyklenot.cz

Chtěli bychom vítěznou sérii protáhnout

Jarní část z pohledu Skřivan? Do této chvíle velmi povedená! Tým šlape, výsledky se dostávají a dokladem je aktuální druhé místo tabulky JAKO 1. B třídy skupiny A za poměrně suverénní novobydžovskou Cidlinou. Atmosféru v klubu si pochvaluje i důležitá opora mužstva, záložník Ondřej Brzek. „Myslím, že ukazujeme, co pro nás Slavojíček znamená,“ směje se.

Skřivany prožívají velmi vydařenou jarní část. Jaká panuje atmosféra a jak hodnotíte úspěšnou sérii?

Vydařenou jarní část máme výsledkově, ale herně se nám nedaří tak, jak bychom chtěli. Každopádně bychom chtěli sérii protáhnout.

Jen dvakrát jste remizovali, jinak samé výhry. Co stojí za úspěchem týmu?

Stojí za tím hlavně to, že většina z nás spolu hraje už dlouho, ale i noví kluci do týmu zapadli velice dobře a samozřejmě i to štěstí, že si dokážeme v závěrech vytvářet tlak a otáčet skóre. Což je zajímavé s ohledem na naši tréninkovou docházku (směje se).

Jak si užíváte druhou polovinu sezony?

Jarní polovina je vždycky příjemnější s počasím, ale zase méně příjemnější v tom, že jsou velké absence, protože spoluhráči nevědí, že se jezdí na výlety a wellnessy až po sezoně (směje se).

Díky skvělým výsledkům ještě nemá Cidlina jisté první místo, byť k němu má velmi blízko. Jak se obecně pohlíží na letošní sezonu ve Skřivanech?

Ano, snažíme se jim to znepríjemnit, ale s ohledem na jejich možnosti a šířku kádrů by bylo překvapivé, kdyby si to nepohlídali. Za mě už se žádné překvapení nestane a je jen na nás, jestli si pohlídáme druhé místo. A pokud ano, bude se letošní sezona ve Skřivanech považovat za úspěšnou.

Skřivany se netají postupovými ambicemi. Je to meta, na kterou byste co nejdříve rádi dosáhli?

Každý chce vyhrávat a postupovat, když jsou ty možnosti a výsledky. Ale za mě musím říct, že my ty možnosti nemáme, máme pouze výsledky. Bylo by to hezké, ale nemáme na to šířku kádrů a spouště kluků by se to znechutilo.

ONDŘEJ BRZEK

Narozen: 16. srpna 1996

Hráčská kariéra:

- TJ Slavoj Skřivany

Ondřej Brzek je velkou oporou Skřivan v 1. B třídě.
Foto: Archiv hráče

Jak byste okomentoval současný tým ve Skřivanech?

Tým máme skvělý, jsme na sebe zvyklí a hrajeme, jak už jsem zmínil, spolu už roky a hodně nám pomáhá i to, že náš B tým šlape a kluci nás doplňují, když je třeba.

Vy sám platíte za oporu týmu. Jak jste spokojený ve Skřivanech?

Spokojený určitě jsem, ale zase ne moc, to by nebylo dobré (směje se). Kdybych spokojený nebyl, nehrál bych tu. Myslím, že ukazujeme pravidelně na hřišti to, co pro nás Slavojíček znamená (směje se).

Co vaše ambice? Chtěl byste se posunout výše?

Moje ambice jsou pouze hrát se Slavojem 1. B třídu do pátého fleku. Tudiž rozhodně nemám ambice jít výše. Kdo mě zná, ví, že si umím užívat života a ve Skřivanech se cítím komfortně.

Když se ohlédnete, na který fotbalový moment rád vzpomínáte?

Rád vzpomínám na každý postup se Slavojem, jak z trojky do okresu, tak z okresu do 1. B třídy a také na sezonu, kterou ukončil covid. Ze světového měřítka vzpomínám na to, jak nejlepší klub na světě Real Madrid drtí veškerou evropskou elitu i přes to, že tenhle rok to nevyšlo a prohrál se City!

Dominik Palm

Věřím, že časem se v Černilově bude opět kopat kraj

Po nevydařené sezoně sestoupili z krajského přeboru mužů. Jenže namísto působení v 1. A třídě bylo v klubu rozhodnuto, že se bude přihlašovat jen 1. B třída. „Myslím, že i vedení je za tuto soutěž aktuálně rádo,“ přiznává v rozhovoru velmi zkušený fotbalista a opora Černilova Jan Hrubý. Svěřenci Jaroslava Kosiny aktuálně figurují na pátém místě JAKO 1. B třídy skupiny B.

Jak zatím hodnotíte páté místo tabulky z pohledu týmu?

Současné umístění odpovídá možnostem našeho týmu. Potýkáme se s notorickým problémem skoro všech mužstev v nižších soutěžích v podobě nedostatku hráčů. Naštěstí nás chodí doplňovat kluci z dorostu, za což jim děkuji.

Černilov se po pádu z krajského přeboru rozhodl přihlásit „jen“ 1. B třídu. Jak tento krok zpětně hodnotíte?

Po konci nevydařené sezony v kraji se vedla poměrně dlouhá debata, kterou soutěž přihlásit. Názor, že je lepší hrát vršek 1. B třídy než spodek 1.A třídy jsem sdílel i já a myslím, že i vedení je za 1. B třídu rádo. V současném rozpoložení týmu nám tato soutěž sedí.

V čem vidíte rozdíl oproti vyšším krajským soutěžím?

Největší rozdíl je v kvalitě a rychlosti hry. Samozřejmě i technická dovednost hráčů je na vyšší úrovni.

Jaké jsou cíle do zbytku sezony?

Budeme rádi, když sezonu dohrajeme bez dalších zranění. Už takhle jich máme dost.

V Černilově působil dlouho. Jak jste tu spokojený a jaké máte s klubem plány?

S fotbalem v Černilově spokojený jsem. A kdyby ještě ve zdejší hospodě změnili pivo, tak budu ještě spokojenější (usměje se).

Je víze, že by Černilov mohl jít zpět vzhůru?

Naštěstí v našem klubu funguje mládežnická základna a tím pádem nám dorůstá další generace fotbalistů v dorostu. Věřím, že časem Černilov bude zase kopat kraj.

V Černilově pravidelně působili dva hráči s příjmením Hrubý. Bratr Vojtěch však už delší dobu nehraje. Čím to?

Oba dva se kromě fotbalu věnujeme i skalnímu lezení. To se bohužel občas neobejde bez pádu a v našem případě to postihlo nás oba. Bráčkovi bohužel zranění nedovolilo pokračovat ve fotbale. Dál mu to ale parádně leze.

Jak se fotbalově cítíte? Byla by vůle zahrát si ještě v jiném dresu nebo kariéru plánujete dohrát právě v Černilově?

Bohužel s Tomášem Schwarzerem patříme v týmu mezi poslední nejstarší mohykány. Díky mladému kolektivu si tak trochu oddalujeme odchod do staré gardy a dokud budeme v týmu něco platit a těla nám vydrží pohromadě, tak snad ještě nějakou sezonu v Černilově odkopeme. Maximálně můžu ještě skončit na farmě v Libřicích (směje se).

Letošní sezona v 1. B třídě skupiny B byla hlavně o Slavii Hradec. Co vám měření sil s ní ukázalo? Zvítězila zaslouženě?

O kvalitě Slavie nebylo od začátku sezony pochyb. Jarda Šlégr poskládal kultovní starou generaci slávisťů s mladými běhávými kluky. Věřím, že i v 1. A třídě se budou pohybovat v horních patrech tabulky.

Co vaše sportovní cíle do dalších sezon?

Budeme chtít začlenit mladé kluky z dorostu do A mužstva a prát se o postup do 1. A třídy.

Dominik Palm

JAN HRUBÝ

Narozen: 11. května 1988 v Opočně

Hráčská kariéra:

- Černilov (1993- 1998) • FC Hradec Králové (1998- 2005)
- Černilov (2005- 2011) • Týniště nad Orlicí (2011- 2016)
- Černilov (2017 – současnost)

Největší úspěchy: postup do divize s Týništěm nad Orlicí (2013/2014).

Jan Hrubý v minulosti oblékal dres Týniště nad Orlicí, kde zažil nejlepší fotbalové časy. Foto: Martin Tobiška

Jan Hrubý je dlouholetou oporou Černilova. Foto: Archiv klubu

Pohár získala Slavia! Finále okořenil hattrickem Novotný

Na hřišti v Třebechovicích pod Orebem se ve středu 31. května uskutečnilo finále Poháru hejtmana Královéhradeckého kraje. O titul si zahrála mužstva FC Slavia Hradec Králové a FK Jaroměř, přičemž nakonec po přesvědčivém výsledku 5:1 zvedli pohár nad hlavu sešívání. Přinášíme snímky z finálového duelu.

Dominik Palm

Soupeř vyhrál zaslouženě, uznal trenér poražených

Ve středu 31. května se na stadionu v Třebechovicích pod Orebem uskutečnilo finále Poháru hejtmana Královéhradeckého kraje. O cennou trofej se utkaly týmy FC Slavia Hradec Králové a FK Jaroměř, přičemž z vítězství se po výsledku 5:1 zaslouženě radovali „sešivani“.

Svěřenci trenéra Homoláče začali velmi dobře a ve dvanácté minutě se hlavou po přesném centru trefil Novotný. O devět minut později bylo pro sešivané ještě veseleji. A znovu v tom měl prsty Novotný, který se dostal k míči v pokutovém území a pohotovou střelou pod břevno překvapil brankáře Jaroměře – 2:0. Hradecká Slavia po celou dobu působila lepším, aktivnějším dojmem a do kabin si odnesla dvougólový náskok.

Po změně stran se obraz hry příliš nezměnil. A když v 52. minutě přidal třetí branku Slavie Tomek, zdálo se, že je rozhodnuto. Jaroměř však nesložila zbraně a v 58. minutě vykřesal naději její špilmachr Radek Gorol, který se prosadil po dobře provedeném volném přímém kopu těsně za hranici pokutového území. To ale bylo ze strany družiny Miloše Exnara vše. Favorit následně v 61. minutě zvýšil opět na tříbrankový rozdíl, když hatrick uzavřel Novotný, a pět minut před koncem zvýšil na 5:1 svou druhou trefou v utkání Tomek. Hradecká Slavia po závěrečném hvizdu mohla slavit zaslouženou výhru 5:1 a titul v Poháru hejtmana Královéhradeckého kraje.

„Jaroměř hrála to, co jsme očekávali. Věděli jsme, že s námi nebudou hrát otevřený fotbal jako v mistráku. Ale zároveň jsme věděli, že na velkém hřišti v Třebechovicích budeme mít příležitosti a mezery v obraně se tam najdou. Myslím, že jsme vyhráli zaslouženě,“ uvedl po utkání stoper a kapitán vítězného celku Tomáš Kabeláč, který následně spolu se svými spoluhráči titul náležitě oslavil. „Osłavy byly a ještě budou veliké. Určitě nebudou trvat jen jeden večer. Snad se dožijeme nedělního zápasu,“ dodal s trochou nadsázky. „Bylo vidět, že si zatím jdeme od první minuty,“ sdělil střelec hatricku Adam Novotný. „Za góly jsem moc rád, ale na prvním místě je týmový úspěch. Jsem šťastný, že jsme vyhráli,“ dodal.

V týmu poražených tradičně nastoupil útočník Zdeněk Kocourek, jenž po zápase uznal, že soupeř byl lepší. „Hradecká Slavia zaslouženě vyhrála. Nedokázali jsme se vyvarovat laciných chyb. Hned v úvodu soupeř dokázal vstřelit dva rychlé góly. Bohužel pro nás ale ani v druhé polovině se toho moc nezměnilo. Po další inkasované brance na 0:3 Radek Gorol dokázal vykřesat trochu naděje pro náš tým a po krásné kopnutém přímém kopu upravil skóre, ale vítězný mančaft nic neponechal náhodě a vstřelil další dvě branky. Velká gratulace hradecké Slavii,“ uvedl pokorně robustní forvard.

Svěřenci trenéra Homoláče tak proměnili druhou finálovou účast v řadě k historicky prvnímu titulu v Poháru hejtmana. A nyní budou ve zbytku jarní části krajského přeboru usilovat o smazání čtyřbodového manka na vedoucí Solnici.

DALŠÍ OHLASY

Václav Pišta, asistent trenéra Slavie HK: „Po celé utkání jsme měli herní převahu, kterou jsme dokázali vyjádřit i gólově. Děkujeme našim fanouškům, kteří nás neustále podporovali a hnali za vítězstvím, které bylo zasloužené. Celému týmu patří obrovské poděkování za předvedený výkon. Prostě hotovo, bab šubab a let's dance.“

Miloš Exnar, trenér Jaroměře: „Nezbývá nic jiného než Slavii pogratulovat, její vítězství je naprosto zasloužené. My jsme působili dnes hodně ustrašeně, nevyvarovali se individuálních chyb, což v kombinaci s kvalitou domácího týmu vyústilo v jednoznačný výsledek.“

FC Slavia Hradec Králové – FK Jaroměř 5:1 (2:0)

Branky: 12. Novotný, 21. Novotný, 52. Tomek, 61. Novotný, 85. Tomek - 58. Gorol.

FC Slavia Hradec Králové: Zadrobílek – Šejvl (46. Málek), Kabeláč T., Mates, Strasser – Vošlajer (84. Kováčik), Kabeláč J. (29. Tomek), Štípák (78. Chlumecký), Hlušíčka – Rezáč, Novotný (78. Týfa).

FK Jaroměř: Prokhyra – Valášek, Exnar Matěj (72. Michálek), Poděbradský (72. Častváj), Pohořálek – Rezek (46. Beran), Horák (72. Kudrnáč), Gorol, Bano, Exnar Mi. (72. Skalický) – Kocourek.

ŽK: 0:0. Rozhodčí: Turek, Nývlt, Prušinovský
Diváků: 450!

Dominik Palm

Součástí finále Poháru hejtmana byl i nábor nových rozhodčích. Foto: Lubomír Douděra.

Pro záchranu uděláme vše, co bude v našich silách. Musíme to zlomit

Podzim zvládli relativně slušně a jako nováček vkročili do Divize C tou správnou nohou. Jenže na jaře tápou. Aktuálně táhnou nepříjemnou sérii porážek a balancují těsně nad sestupovou propastí. Fotbalisty Nového Bydžova čeká v závěru první republikové soutěže těžká šichta, aby si zachovali příslušnost v divizi i pro příští soutěžní ročník. „Ted nás čeká klíčový zápas. Víme, že máme vše ve svých rukou,“ říká opora týmu, mladý ofenzivní hráč Štěpán Blažek.

Jak osobně prožíváte poslední dny?

Víme, co je potřeba k tomu, abychom divizní soutěž udrželi. Bohužel se nám to ale nedaří a podle toho to v posledních dnech také vypadá. Já osobně ale stále věřím, že na to máme.

Držíte nepříznivou sérii porážek. Leží na vás deka?

Samozřejmě nejsme v dobrém rozpoložení. Tolik porážek v řadě s každým týmem udělá své, ale všichni se snažíme dělat maximum proto, abychom to zlomili.

Jak moc se na situaci podepsala šokující domácí porážka s Trutnovem, kdy jste vedli už o tři branky?

Zápas s Trutnovem byl zklamáním, ale nemyslím si, že by se na nás samotná porážka nějak podepsala. Druhá věc je, že pokud bychom v tom zápase bodovali, mohli jsme klidněji spát. To se nám ale nepovedlo, takže se musíme koukat dopředu a soustředit se na to, co nás čeká.

Došlo ke změně trenéra. Jakou vnímáte změnu při tréninku či při vedení v zápase?

Nový trenér přišel s jasnou vizí herního stylu, kterého se chce držet. Je velmi zkušený a má nám co předat. Věřím, že nás to opět posune o kousek dál.

Co týmu aktuálně chybí k tomu, aby se zvedl?

To je velice těžká otázka. Z mého pohledu je to asi klid. Ze všech cítím, že hrozně chceme toto nepříznivé období zlomit a možná to je ten problém. Možná chceme až moc a pak jsme křečovití, nedokážeme si vyhovět a svazuje nás pocit zodpovědnosti.

Přítom po podzimu to nevypadalo vůbec špatně.

Momentálně není čas na to, abychom řešili, co bylo. O takových věcech se v tuhle chvíli nebavíme. Ale myslím si, že jsme si po podzimní části představovali příjemnější jaro a lepší umístění.

O tomto víkendu hrajete na domácí půdě proti Dobrovici. Jde o klíčový zápas, který vám může hodně pomoci nebo naopak ublížit?

Je to tak, je to klíčový zápas. Víme, že máme vše ve svých rukou a uděláme vše, co bude v našich silách pro to, abychom uspěli.

Jak se cítíte v divizi? Už jste si plně zvykl na vyšší soutěž?

Dalo by se říct, že už jsem si zvykl. Pocitově je to velice rychlá a fyzicky náročná soutěž. Ale troufl bych si tvrdit, že po roce stráveném v této soutěži už jsem se adaptoval.

V čem je největší rozdíl oproti krajskému přeboru?

Jako největší rozdíl vidím hlavně taktickou vyspělost soupeřů. Okének v obraně, která by vznikala po chybách soupeře, je podstatně míň a je náročnější soupeře k těmto chybám donutit. Dalším aspektem je rychlost tempa hry a také to, že množství soubojů, které musí každý podstoupit, je vyšší.

Co čekáte od závěru Divize C?

Očekávám, že Ústí nad Orlicí zabouje o druhou příčku a také tvrdé boje na chvostu tabulky, který je velice vyrovnaný.

Uvítal byste osobně posílení kádru? Myslím tím příchod zkušenějších hráčů.

Toto mi opravdu nepřísluší hodnotit. Já jsem v týmu od toho, abych se soustředil na fotbal, a věci okolo nechávám povolanejším. Věřím, že vedení klubu společně s realizačním týmem ví, co je potřeba a udělají správná rozhodnutí.

Dominik Palm

ŠTĚPÁN BLAŽEK

Narozen: 11. dubna 2001

Hráčská kariéra:

- SK Sokol Opočnice
- RMSK Cidlina Nový Bydžov

Největší úspěchy: Vítěz Královéhradeckého KP (2021/2022)

Štěpán Blažek je ofenzivní oporou týmu RMSK Cidlina Nový Bydžov. Foto: Michal Malý

Je velmi důležité, aby se děti nebály zkoušet nové věci

Šestnáct odehraných utkání, dvačtyřicet bodů a aktuálně první místo tabulky finálové skupiny. Spojený tým SK Solnice/TJ Sokol Černíkovice kraluje krajskému přeboru starší přípravy. Zádám ukazuje například i klubu FC Hradec Králové. A radost z toho pochopitelně má i jeden z trenérů tohoto celku Gabriel Feja.

Čtrnáct zápasů, dvě porážky. Co k tomu aktuálně dodat?

No, asi dobrý oddíl (směje se). Teď vážně. Nikča a kluci jsou šikovní a do každého zápasu dávají maximum svých dovedností. Z pohledu trenéra spokojenost? Lhal bych, kdybych řekl, že ne.

V této kategorii však přesto nehrají až takovou roli výsledky. Co vám dělá největší radost?

Když vidím, že děti fotbal baví a těší je, že můžou být na hřišti a je jedno, jestli je to zápas nebo trénink.

Solnice je spojená s Černíkovicemi. Jak funguje spolupráce? A jak jsou síly rozloženy?

Dle mého názoru bez problému a do budoucna v mládežnických kategoriích možná i nutné. V KP starší přípravy kde na jeden zápas nastupují dva týmy a jejich výsledky se sčítají, máme postavený každý klub jeden tým.

Vedete tabulku v konkurenci kvalitních klubů. Hřeje toto srovnání o to více?

Máte pravdu, kouká se na to hezky.

Na co jako trenér kladete důraz? Co je pro vás nejdůležitější?

Je velmi důležité, aby se děti nebály zkoušet nové věci a neměli strach z toho, že se jim něco nepovede a budou od trenéra seřvané. Proto se jim snažím vysvětlit, že není problém, když jim něco nejde, ale problém je to, že se o to ani nepokusí.

Dají se už v tomto věku vyzorovat hráči s velkým potenciálem? Jak s nimi pracovat?

Ano, můžete už v tomto věku o někom říct, že má takzvaně shůry dáno, ale bez tréninku a mnohokrát hodně tvrdého drilu to nestačí. A co je možná nejdůležitější - podpora a obětavost rodičů.

Jaké máte cíle pro zbytek jarní části?

Snažit se co nejlépe odehrát zbylé zápasy, a uvidíme, jak to dopadne.

Zdá se, že Solnice prožívá zlaté období. "A" tým je blízko titulu v KP. Jak vnímáte atmosféru v klubu?

Ano vypadá to, že to tak bude a tomu odpovídá i celková atmosféra, klidná a na pohodu.

Jak dlouho se trénování věnujete a jaké máte ambice?

V Solnici pět let a za mých mladých časů jsem ještě na rodném Slovensku taky pět let vedl mládežnické týmy. Ale to už je pravěk. Ambice nemám žádné, jsem rád, že děti fotbal baví, a to je na tom to hezké.

Vaše plány a cíle do budoucna?

Po skončení sezony se s ročníkem 2012 začneme připravovat v kategorii mladších žáků. Věřím, že děti přesun na větší rozměry hřiště bez problému zvládnou a že je to fotbalově posune dál.

Dominik Palm

GABRIEL FEJA

Narozen: 5. března 1975

Hráčská kariéra:

- trenér SP SKS Solnice

Starší příprava SK Solnice/TJ Sokol Černíkovice. Foto: Archiv klubu

Trenér Gabriel Feja. Foto: Archiv klubu.

PREMIER STEEL Pohár OFS Hradec: Titul získal Chlumec

Stěžery - Na útluném stadionu Sokola Stěžery se uskutečnilo finále PREMIER STEEL poháru dospělých OFS Hradec Králové ročníku 2022/2023 mezi Malšovou Lhotou „B“ a Chlumcem n. C. „C“. Z výhry 4:2 a zisku trofeje se nakonec radovali Chlumecí.

V předzápase nastoupily starší přípravky obou finalistů. Před finálovým duelem OFS Hradec Králové pogrataloval Bohumilu Lemfeldovi k jeho nedávným 70. narozeninám a čestný výkop provedli starostka obce Stěžery Dagmar Smetiprachová a Václav Řehoř, radní Královéhradeckého kraje.

Primát vybojoval před 300 diváky v neopakovatelné atmosféře tým FK Chlumec nad Cidlinou C a po utkání tak mohl zvednout nad hlavu velký putovní pohár. Oba finalisté pak převzali další poháry, pamětní medaile a sudy piva. Trofeje pro nejlepší hráče utkání obdrželi Lukáš Stoszek (Malšova Lhota B) a Milan Tichý (Chlumec C) od patrona poháru PREMIER STEEL zastoupeného Ladislavem Effenberkem a OFS Hradec Králové.

Přítomni zde dále byli legendární trenér Ladislav Škorpil, předseda OFS Hradec Králové Martin Zbořil, místopředseda OFS Hradec Králové Vladan Haleš a řada dalších. Celý průběh moderoval Bohumil Lemfeld. Poděkování za uskutečnění této významné akce patří TJ Sokol Stěžery a všem organizátorům.

Živý přenos z finále poháru zajistil HK Sport, záznam je v sekci videa na webu: www.hksport.cz

Malšova Lhota „B“ – Chlumec n. C. „C“ 2:4 (1:2).

Branky: Pásler, Trojan – Kučera 2, Burkalo, Dvořák, ŽK 1:0, 300 diváků, rozhodčí Luňák (Jedlička, Nguyen, DFA Vojtěch).

Sestavy – Malšova Lhota B: Švehlík – Kekelák L. (46. Kocman), Stoszek, Čapek, Jakubec – Blažek, Bezvoda, Švarc, Pásler – Jaška (65. Trojan), Kotlant (46. Musil); k zápasu připraveni: Kundrt, Kovalíček a Kříčenský.

Chlumec C: Němec – Tichý, Kučera, Jansa, Cholasta – Heger M. (83. Ouzký), Heger L., Hubený (56. Dvořák), Jelínek (83. Věříš) – Kříž (73. Mlynář), Burkalo (73. Hanžl); k zápasu připraveni: Kukul, Kardoš a Holman.

Text a foto: Lubomír Douděra

PARTNEŘI OFS Hradec Králové

JAKO JAKO JAKO

S NÁMI
BUDETE
VYPADAT
JAKO JEDEN TEAM

WWW.JAKOJEDENTEAM.CZ

NEJŠÍRŠÍ SORTIMENT SPORTOVNÍHO OBLEČENÍ

PRODEJNA JAKO

**Nerudova 18
Hradec Králové**

89

TEAMSHOP

